

Abdurrahim Semavi

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

5.1.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abdurrahim Semavi

1964 Nusaybin Doğumlu 4 çocuk babası.1979 yılından beri şiir yazar farklı isimlerle bir çok dergide şiirleri yayımlandı.Halen DEM kültür sanat ve edebiyat dergisini çıkartıyor.iktisat mezunu...

...ve çocuklar

ve çocuklar
Göğüsleri Çağçağ ile
Akarken sevgiye
Sağır kalabalıklar
Tenha duvarların diplerinde
Kürsülere pineklerken
Ağızlarının hafiflikleriyle
Gül çocuklara
gülümserlerken
Göz bebeklerinden barış ısıltılarıyla
Toprak suluyor alınterlerinden
Memleketimde...
18.9.2001.Nusaybin

Abdurrahim Semavi

Aç Yüreğini Can

derinliğindeyim arzın
gözlerinin gülüşünde
aç yüreğini
damlasın gözyaşların
göğe açık avuçlarıma
cana can katarsın
ruhuma
bedenime...

*

rüya alemini
hakikat menbaı ile
kativer dergahıma
cana can(an) oluver
ruhuma
bedenime
aç yüreğini
damlasın gözyaşların
göğe açık avuçlarıma

*

cismani halini değil
hayalini hisediyorum
dokunduğın her yerde
gözlerimin temasında
aç yüreğini caaan
aç yüreğini
damlasın gözyaşların
göğe açık avuçlarıma
ruhuma can katarsın
canıma canan
bedenime kan
aç yüreğini
canan...
22/23.05.2001... üsküdar

Abdurrahim Semavi

Anne

Neden öyle sessiz, öyle durgun
oturuyorsun anne
Açık pencereden
yağmur giriyor, umud giriyor
İslatıyor seni aldırmıyorsun...
Yükleri kelepçeliler
kahrolup dursun anne
Sana evlat lazım,
muştularıyla çağlar aşsın
Çağlar seninle yeniden doğsun...
umutlarımızın tacısın anne...

Abdurrahim Semavi

Aşk ile Uyan

bekleyiştir
susturulmayan çığlık
efsaneyi
zoru kuşanan yazar
aşkı gönül mezarlığında
arama
arayışın
cana gelsin
yaralı ceylan
dermanı da sen...

Abdurrahim Semavi

Beyaza Yürüyüş

Geceleyin gülistan da gençliğimin
Köpüren şarabını sundum sana
Ben peçeni kaldırır,
Saclarını cözerken,
Sessizliğiyle güzelleşen yüzünü
Gabar göğsüme çekerken,
Tası dudaklarına kaldırdın sen...
Fırat ı içer gibi soluklanmadan
İndirirdin gözlerini gülümserdin sen

Aynı düşleri düşlerken
Uyku dünyasından taşınca
Dost yüreklerin,
İndirirdin gözlerini gülümserdin sen

Bugün şafağın çiğiyle serinlenen
Harran durgunluğunda sen
Yıkanmış, beyazlar giyinmiş
Kible ye doğru yürüyorsun

İbrahim elinde bir sepet çiçekle
O ıssız yolun kenarında
Çoban sabrıyla
Ağacın gölgesinde
Şafağın durgunluğunda
Hamravat kıyısında
Başım eğik duruyorum ben
Dost yüreklerle selamlayarak
İndirirdin gözlerini gülümserdin sen
26/10/1999/üsküdar

Abdurrahim Semavi

Beyaza Yürüyüş II

önceleri ruhum ıslanmıştı
yağmurlardan yeni kurtulmuşum
efsanevi yalnızlığımda
sen geldin
*

gözlerimde ölümü seyreden
bir boşluk
içimde serseri mayınlar
dağınık dünyaların
gözükara çocuğu
sürgünleri yaşayan dağlıydım
yalnızlığımda
sen geldin
*

içimde kopan o kıyametlerle
dem dem yaşadığım aşkların
acıyla yalnız
şimdi beynimde koca bir ur
dolaşan yıldızlar kümesiyle
üstünde oynadığımız toprak
acılar yeşertiyor
acılar...
ve şu anda dehlizin karanlığında
geçmişime ve geleceğime
yanarak,yanıyorum
topraksız...
*

gözlerimin yağmurunu
gönlümün tüm gülüşlerini
gecelerimin ışığını,nurunu
sana adıyorum
gel sen
deryalarımızın en pâk
zerresinde otur
şarkılarımızın en ince
terennümünde gez
gönlümün hacmini kapla
adını yaz
gel sen
elimi tut
elini tutayım istedim
elele...
*

sen Adem in dilinde adımsın
toprağımsın,kahrımsın
ben yaralı bir dağlı
şiir öğretürüm,
dar günlerin tenhasında
yasaklı meyva ağacının gölgesinde
gel sen
her yanıma yara bere
kan ağlıyorum

kan kusuyorum
kanıyor bedenim

*

gece uzun bir yol gibi
görünür yalnızlığımda
bir de gelince
gözlerin gözlerime
sessiz kalp atışlarıyla
sessizce yüzüme
bilirsin hasretimdir
gözlerinin gülüşüne
bir hasret bin ahhh ile
bağlıyım sesinin her teline
gel sen

*

gel sen çünkü;
ben sebepsiz seviyorum
menfaatsız yaşıyorum
toprağı ve
şiiiri ve
seni...
derken sen yoksun
yalnızlığımda

Abdurrahim Semavi

Beyaza Yürüyüş III

gün bitti
gölgeler düştü toprağa
sen gölgesiz
*

akşamın havası
yarının hüznünlü özlemiyle
sabırsız/alacakaranlıklar
bekliyor beni
seni beklediğimi ahh
nasıl söylerim sana
*

sarıyorum kalbimin
gizli yerlerinde
tenhalara oturup göğe bakıyorum
gök karanlık
düşlerim bomboş
kibleye doğru
beyaza yürüyen melekler misali
özlem ile duruyorum tenhalarda
*

ağlayan yalnız benmiyim
benmiyim umutsuz
özlem ile kalbini yiyen
yarınların hüznünlü özlemiyle
sabırsız bekleyen
*

güneşin doğduğu yerden
yaşanmış yaşanacak
sevda hikayeleri
cümle aşkların yekünü
adınla doğar
dağlı çocuğun yüreğine
doğudan
*

gün bitti
gölgeler düştü toprağa
sen gölgesiz

Abdurrahim Semavi

Beyazlardayım

Beyaz yine de
Silkelenir bir taşla
Güne bakarken
Gün doğumunda
Ağustos sıcaklığında
*

ve
eski aşk şiirleri
tazelenir
tek gülün yaprağında
bülbulün avazında
duruşunda
*

beyaz yine de
renk verirse
toprağına
gömülmeye razıyım
ağustos sıcaklığında

Abdurrahim Semavi

Bir....

bir devrandır yaşamak
ucunda havar havar çığlıklar
dem mutluluđa uęurur
demden arta kalır acılar
aręa yükseliyor
hale hale gülücüklerin
yüređinin esintisinden
*

bekleyiř müşdesidir
başlangıcı halayın
açık tut sineyi
aguşlarını, kollarını
dev aynasının önünde
hazırla düğün alayını
her anı düđündür
yařanınca sevdalar
sevdam sensin, toprađım
seni yaşıyorum
şarap kıvamında
devranın...
temmuz.2003

Abdurrahim Semavi

Canan

Canan..!
her durađında bir nefes
her dokunuşunda ruhuma ilk heyecan
her bakışında deryalardan bir vurgun
her gülüşünde gülistandan bir gül ile
sarsılıyorum canan...!
6.8.2001.Üsküdar

Abdurrahim Semavi

Cuda

Yas günlerimizdir bunlar
Yasın tadı da rengi de budur
Gün ile yürüdük
Güne boğulduk
Olabilirdik derinliğinde
Hendeksiz
Bir duvar dibinde
Güne doğmadan, güne doymadan
Acıyı çektik
Soluyarak tadında yası
Boyadık rengiyle
Dunyamızı...
*

Yas günlerimizdir bunlar
Yasın tadı da rengi de budur
Güne doğmadan güne doymadan

25.03.2002

Abdurrahim Semavi

Dua

Sabah ışığı dolduruyor gözlerimi
Kalbime yolladığın bildiridir bu
Yüzüm yukarılardan eğilmiş
Gözlerin gözlerime bakıyor
Kalbim ayaklarına değmiş
Ey kalbimin sevdiği
Af diliyorum...
Af diliyorum...

15.12.1999

Abdurrahim Semavi

Endamın

Gün be gün
Eriyen bal gibi peteğinden
Cemaati öz ve şirin
Feryat edermisin
Devran diye meydan okurken
Halkası dar
Dünyası derin

Saatimin yelkovanı bana doğru dönüyor
Oyuk ağacın ömrünü
Düşünürken karşısında
Asır mı bir kaç asır! ..
Çalışan arının mahareti
Beynimi nasıl dağıttığını
Bilirmisin
Gölgesinde mahlukatın korkağı
En korkağı
Faydalanıp duruyor, av bekliyor
Ötesinde
Heybetiyle kükreyen
Koşuşturan
Bir dağ aç ve susuz duruyor

Gül be gül
Kardeşim gül
Sıla hasreti çeken civanlım gül
Kar beyazlı tepelerde
Hüzünle bakışırdın ya hani
Saçlarının rengi neyse, ak düştü
Esintili iklimi yaşayan
Akranlarının
Yağ toplamış göbekleri
Sefa ve eğlence partileri
Hepsi
Ama hepsi beynime üşüştü

Abdurrahim Semavi

Garip Bir.....

garip bir heyelan var yüreğimde
kurak topraklarım
tane tane tükeniyor
garip bir kurgu var beynimde
eriyor eriyor yokluğun ötesine...
*

aşk ile berheva oluyor bedenim
uhrevi bulutların seyrine
kapılıyorum bu gece
beyazlardan libasımı
giyesim gelir
aşk ile berhava oluyor ruhum
garip bir heyelan
kurgularım beynimde
harabeler şehriyim...
6.12.2001

Abdurrahim Semavi

GÜL'e

hürmüz geçişinden yorgun bedenim
gazel okumaya mecalsiz
uykusuz gecelerin ardından
ruhumu deşen renkli bir bakışın
ahengiyle uyandım güne
*

şarkın ahvali malum
bağdat sokaklarındaki
çığlıklara aşına
masal devlerine siper
bu gönül
gözlerinin akışında boğuldu
*

doğduğum ilk gündü
gönlüme nakşedilen adın
kulağıma okunan ezan ile
irkildim, sarıldım yegane gül'e
gül ile, gül bîn'e, gül yüzüne
*

sevdamin memleketi
yaşamımın serüveni
çoşkularımın menbai
yüreğindir gülüm
yüreğindir
gül...

17.Nisan.2003.Ankara

Abdurrahim Semavi

GÜL'e II

yine bir gecenin aralığında
görülmemiş sevda tepesinin ardından
fizan kadar uzak
bir soluk kadar yakın
bir dokunuş kadar hassas
duygularla yaşadım seni gülüm
*

bir gece ile günün arasında
bir nefes ile kalp atışın ritminde
bir el ile dokunuşun sıcaklığında
adın gibi sırrında saklıdır gülüm
sensiz karanlıktır geceler
gece sensiz karanlık gülüm
nur ile ışıldar yüzün geceye
gece sensiz yalnızlık
doyumsuz mutluluk dolar geceye
*

gülüm!
yüregim senin olsun serüvenimde
süreğim senin olsun benliğimde
efsaneler senin olsun libasimde
dünyalar senin olsun
bana sen yetersin sen
gülümsün sen
gülüm(se) sen
19.04.2003

Abdurrahim Semavi

Gün Ortası

on temmuz gün ortası
bir cehennem haritası
asılyken gök yüzüne
sığınmış serinliğine
mağaranın
on dört çocuk annesi
Amine
*

on temmuz gün ortası
asra yemin ile
yüreklenen ilk aşk
Amine'nin
onbeşinci yeminiydi
insanlık alemine
*

on temmuz gün ortası
bir cehennem haritası
asılyken gök yüzüne
sığınmak istiyorum
sığınmak istiyorum
merhametine
*

10.07.2002 (gün ortası)

Abdurrahim Semavi

Gün Ortasıydı Sen Giderken

Gün ortasıydı sen giderken
Güneş gökyüzünde parıldıyordu
Veda ile tükenmiş tek başıma
Zindanlarıma mahkum
Oracıkta oturuyordum, sen giderken

Kesik esintiler, uzak tarlaların kokularını
Savurup geliyordu
Gölgelerde yorulmadan
Ötüyordu kumrular
Bir arı tepeme dikilmiş vızıldıyordu
Uzak tarlaların haberleriyle...

Köy, öğle sıcağına uyuyordu.
Yol ıssızdı.
Ansızın yükselip bölüyordu
Yaprakların hışırtısıyla bakışlarımı...

Göğe baktım,
Bildiğim adının harfleriydi
İşledim o maviliğe
Köy öğle sıcağında uyurken...

Saçlarını örmeyi unutmuşum.
Baygın Fırat gibi sere serpe
Usul usul, akıyordun gölgeli kıyıda
Tembel beyaz bulutlar kımıldamıyordu
Saçlarını örmeyi unutmuşum.
Gün ortasıydı sen giderken...

Ötüyordu kumrular
Yolun kenarında
Yalnızdım sen giderken

Abdurrahim Semavi

Harikamsın

harikamsın
gel gör ey pramidim
üşüyen ellerimle
vurgun yiyen beynimle
namlusundayım yalnızlığın
*

ey gönlümün payitahtı
yalnızlığımın harikası
haziran a terk etme beni
harikamsın
harika
pir
amid
im...
yalnızlığın
namlusundayım..!

20.Haziran.2002.

Abdurrahim Semavi

İçerde

Şiirle yürüdük pür neşe
Güngörmüş dayılar
Çılgın yürekliler
Falçatalı yüzlerle
Ben fakir sair
Bir de nazlı yürekler
İçerde

Çerçevelere hapsolmuş
Resimlerimiz gömülü yüreklerde
Resimlerimiz
Ve
Kör duvarların hayaleti
Ağladılar için için
İçerde...
Parmaklıklara takılı
Aşkların hasretiyle
İçerde...

Abdurrahim Semavi

Kur(şun) lar

Kurşunlar yerleşir yüreğime
ağıtlar yakılınca toprağa
benekli ceviz'in hikayelerini dinler
çocuklarım büyüdükçe

kurşunlar gezinir yüreğimde
kimliğinin arayışında
izbe kuyulardan nur aradığı
zalim Dahhak'ın not defterinden
çağa iz düşerler

kurşunlar terkeder yüreğimi
menzili yerçekiminden uzak
harabe şehrin efendisi
yalnızlığında
tükenmiş
kur
şun(lar)

Abdurrahim Semavi

Lal

kimim
dünya
renkleriyle
boğuştum
boğuldum
inkar düştü
kayıtlarıma
mahkum
oldum olası
kısmetim
yazıldı
günah-sevap
dosyalarıma
*

kimim
ilahi
bir nefes
aşk ile
ruhum
teslim oldu
efendim olan
sana adandım
gülizar
güldeste
ve lalezar
oluverdın gönlüme
*

kimim
yer edindin
mavi mavi
gökyüzüme
iftiharlar
sundum
lalezarlar diliyle
intiharlar
yazıldı
kalbimin
gözlerinden
kanlandı
kana kana
yüzüme
bellegime
iflas ettim
kimim ben
20.6.2001

Abdurrahim Semavi

Nusaybin

zamanlardan bir zamandır
sokak ortalarında
dağ başlarında
düşerken çiğ taneleri geceye
kırışıklar haritası yüzümle
menzilini kaybetmiş gözlerimle
içimdeki dağların eşkiyasını
öldürdüm sana gelirken

*

alnımı ve bedenimi kalbime dayayıp
ölümden ve canıma tak etmiş hatıralardan
yer diplerinden
düşler kurarak yerin üstüne dair
zaferler büyötmeye geliyorum
susamış topraklarına
alnımın terinden nehirler akıtarak
gül dikmeye geliyorum
ey acılarımın şehri
umutlarımın kalbi
nusaybin

Abdurrahim Semavi

Özlemimsin

Dokundum ses teline
özlemin
kaf dađına dek
menzilim
yüređinin derinliđindeki
konađım
özlemimsin
*

haydi gel
diyarıma özlem tadalım

Abdurrahim Semavi

Ustam böyle buyurdu

gürültülü parlak kelimeler beklemeyin benden artık
ustam böyle buyurdu
fısıltılarla diyeceğim diyeceklerimi
kalbimin söylevi
bir şarkının mırıltılarıyla taşınacak
yüreklere
iyilikle kötülüğün çekiştiği çok saatler yaşadım
ama şimdi boş günlerimin arkadaşını
arıyorum sesizce
çünkü
ustam böyle buyurdu
fısıltılarla diyeceğim diyeceklerimi
üsküdar.....

Abdurrahim Semavi

Ve

...ve
aşıklar için
karanlık bir dünyadır
yalnız geceler
basık bir göğün altında
yeşil, kıvı, sarı
yapraklı
yalnız gecelerin
ardından
sessiz bir sabah
*

sürgünden başka
hiç bir şey
tedirgin etmiyor beni...
*

aşıklar için
karanlık bir dünyadır
yalnız geceler...

Abdurrahim Semavi

Yalnız Gecelerim

Yalnız gecelerde
Dağa kaldırılan yüreğimle
Hengamesi arızalı yolların
Mahkumu oldum
Mahkumu oldum yalnız gecelerin
Sorgu sual taşırdi iz biraktığım patika yolların
Temaşasıyla
Ardımca seyreyleyen yıldızlara
Mahkum oldum
Mahkumu oldum yalnız gecelerin
Muhabbetimi duymayan kalmadı
Sana, ona, çöpe sevdalı bebeye
Saklandığımızın izbeye
Mahkum oldum
Mahkumu oldum yalnız gecelerin
Çiğliğin zorlandığı dağlara
Yanık yanık akan sulara
Sevdasına kanı katmış
Azığıyla, urbaliya mahkum oldum
Mahkumu oldum yalnız gecelerin
Yalnız gecelerin şهادeti
Yalnız gecelerin kıyımı
Yalnız gecelerin ifadesine mahkum oldum
Mahkumu oldum yalnız gecelerin.

Abdurrahim Semavi

Yare eyy

Rüyalarım nakış nakış
Resimlerindeki toprak gibi
Yeşili sayardın
Bir de mırıldanırdın
Gah sen gah ben
Ya da karşı yamaçlar
Cevaplardı şarkılarımızı
Heey...
Ciğerlerimizi paralayan dağ suyu
Damaklardaki zem zemle
Kuruyan yanakların hasreti
Heey...
Yüreği parçalandı gabar dağının
Kaldıramadı umutlarını
Yiğidini yuttun çektin ahını
Gömdün içine candan sevdiğim

Bazan gürlerdin bazan da ağlar
Bazan yaşamini izlerdi dağlar
Gah göz nurumu yıkardı karlar
Karlar gibi ak pak idin sevdiğim

Abdurrahim Semavi